

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XVII

Februar 1968

Cena 0,20 N din

*Zimska idila
ali pogled proti
glavnemu izhodu
pozimi*

TOVARIŠ MARINC JE NA SESTANKU OSNOVNE ORGANIZACIJE VPRAŠAL: **Kakšna je prihodnost slovenske tekstilne industrije?**

Sestanku OO ZK Induplati so prisostvovali tovariš Herman in tovarišica Turgarjeva, člana CK ZKS in Jože Krevs, sekretar občinskega komiteja ZK Domžale

Sestanku Osnovne organizacije Zveze komunistov Induplati, so v torek prisostvovali tudi gostje iz CK ZK Slovenije in sekretar Občinskega komiteja iz Domžal. Navzoč je bil tudi predsednik sindikalne podružnice Induplati tovariš Marjan Slapšak. Delovnemu sestanku je prisostvovalo skupno 16 članov OO in omenjeni gostje.

Sekretar Osnovne organizacije v Induplati Stane Marolt, je predlagal dnevni red in prosil, da takoj preidejo k prvi točki, katera naj goste seznani z delom komunistov v Induplati.

Član CK tovariš Herman je navzoče seznanil z delom centralnega komiteja, ki je tudi v tem, da njegovi člani obiščejo osnovne organizacije in se tako v neposredni obliki seznanijo z delom komunistov.

Pri izboru krajev kamor bodo šli, je nadaljeval Herman, niso uporabili nobene metode, ampak so se odločili po slučajnostnem vzorcu. Obisk članov CK je zato namenjen le razgovoru s komunisti.

Sekretar Marolt je kot prvo nakazal težave, s katerimi se srečuje kolektiv Induplati in posredno tudi komunisti, ki vodijo to delovno organizacijo. Najtežje je, je naglasil Marolt, da že leto in pol nismo spremenili višino osebnih dohodkov naših delavcev, ki je, zelo nizek v povprečju.

Nizki osebni dohodki so odraz vsega našega dela, je nadaljeval Marolt. Primorani smo naše izdelke izvažati; z izvozom pa imamo izgubo. Če to ne bi bilo tako, bi imeli dovolj sredstev za boljše osebne dohodke in kar je še pomembnejše, za

sklade. Znano je nadalje, da je slovenska — in druga tekstilna industrija v Jugoslaviji — zgradila bazno industrijo. Danes pa je čutiti, da je tekstilna industrija manj vredna, v blagem pomenu besede.

O tej zadevi je razgovor nadaljeval predsednik delavskega sveta Lado Zabukovec. Pomanjkanje sredstev, je rekel, zavira razvoj samoupravljanja. Brez konkretnih nalog ostanejo obratni delavski sveti. Sredstev ni, o tem je govoril že sekretar, je nadaljeval Zabukovec, ker smo prisiljeni izvažati.

Nezadostna sredstva povzročajo zastarevanje strojnega parka, na kateremu ni mogoče doseči konkurenčne rezultate. Z izvoznimi posli imamo zato izgubo, brez njih pa ni mogoče delati. Ureditev zadeve je v modernizaciji tehnologije dela in proizvodnih sredstev. Sodobnejši stroji pa sproščajo delovno silo. Kam s starejšimi? Za delo pri in s so-

(Nadaljevanje na str. 2)

Kakšna je prihodnost slovenske tekstilne industrije?

(Nadaljevanje s 1. str.)

dobnimi stroji pa so primernejši mlajši ljudje. To so težavna vprašanja.

Marolt je poročal nadalje, da so se komunisti v zadnjem času sestali dvakrat samostojno in enkrat na razširjenem sestanku. Dnevne rede in material za sestanke pripravlja sekretariat Osnovne organizacije. Predloge in rešitve dajejo člani na sestankih; največkrat zelo konkretno, ker so bolje seznanjeni s prilikami svoje okolice. O reorganizaciji Zveze komunistov pa je seznanjen le sekretariat. Ostali bodo več o tem slišali danes, ker, tako je nadaljeval Marolt, bo gotovo o tem vprašanju spregovoril gost iz Ljubljane.

Osnovna organizacija ima svoj program dela. Komunisti so ga sprejeli na zadnji letni konferenci, ki je imela povsem delovni značaj. Program dela za prihodnje bo prav tako predložen v potrditev na naslednji letni konferenci. Na vseh sestankih komunistov, pa je razprava obravnavala vprašanje gospodarske in miselne reforme.

O plačevanju članarine je Marolt govoril obširneje. Člani jo plačujejo redno. S tem ni težav. Težje je z višino članarine, ki je za tiste z nižjimi osebnimi dohodki kar občutna. Visoka članarina je nemalokrat tudi razlog, da mladi ne vstopijo v ZK; v posameznih primerih pa je bila visoka članarina tudi razlog za izstop iz ZK. O višini članarine smo govorili že večkrat. Se vedno pa ni zadeva urejena, je pripomnil Stane Marolt. Člani OO prihajajo na sestanke; sekretariat ima težave le s sedmimi člani, ki v tem ne izpolnjujejo svojo partijsko dolžnost. Komunisti so v zadnjem času sprejeli v svoje vrste 4 nove člane. Stevilo novosprejetih bi lahko bilo večje, če bi komunisti tesneje sodelovali z Mladinsko organizacijo v podjetju. To napako bomo v prihodnje popravili, je bilo rečeno. Sicer lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da se naši člani aktivno udeležujejo povsod, kjer je treba. Najpogostejše so komunisti vodje aktivne napredne dejavnosti.

Zadovoljni smo lahko tudi s povezavo z Občinskim komitejem ZK in predvsem lahko pohvalimo sodelovanje s sekretarjem tovarišem Krevsom. O delu in uspehih, kakor tudi o težavah komunistov, obvešča kolektiv list Konoplan, katerega izdajajo v Induplati.

Manj jasna stališča imamo do vprašanja limitiranja in delimitiranja. Marolt je na koncu svojega ekspozice prosil ostale člane, da ga dopolnejo, kjer je bil nejasen ali skop v izvajanjih.

Direktor Marinc je nadaljeval razgovor in menil, da bo o zadnjem vprašanju lahko podal razumljivo razlago tovariš Herman. Direktor pa je načel širše vprašanje in sicer

vprašanje samofinanciranja — deviznega —, ki velja predvsem ostro za tekstilno industrijo. Nerazumljivo je nadalje, da veljajo tudi v tej panogi različni predpisi pač odvisno od področja, kjer ta industrija dela in živi. Tekstilci smo zahtevali pri nadrejenih organih le enakopraven položaj. V Induplati smo lansko leto dobro gospodarili, toda to, kar smo prigosodarili nam zadošča le za skromno vsakdanjost. Tekom dveh let smo prilično uredili svoje lastne težave. Danes smo pristopili, da vezemo vodilne osebe v podjetju na dosežene uspehe. Primerilo se bo, da bomo prejeli nekateri le 60 % osebnih dohodkov. Namesto povišanja nizkega osebnega dohodka govorimo o znižanju. Induplati je dobro delala vsa leta, toda za obnovo strojnega parka ni bilo nikdar potrebnih sredstev. Naš strojni park je danes iztrošen 71 %, drugod v državi v povprečju 49 %. Svoje usode si ne krojimo sami, ker ni odvisna od nas. Če se ta zadeva ne uredi bom podal ostavko, ali pa jo bodo dali moji sodelavci.

nenormalno, da izstopajo vprašanja limitiranja in delimitiranja in položaja naše republike sploh«, je začel svoj prispevek k razgovoru in nadaljeval, da je nujno, da imajo pri tem komunisti jasna stališča. Dolžnosti komunistov pa so pri vsem tem večje in zahtevnejše. Naša dolžnost je, da o tem govorimo. O teh pomembnih vprašanjih je bilo govora tudi na IX. plenumu CK Slovenije. Zavedati se moramo, da nam osnovni principi ne smejo delati težav. V bistvu gre pri tem za dalekosežna pomembna gospodarska in politična vprašanja. Strinjam se s tem, da morajo proizvajalci razpolagati z viškom presežne vrednosti dela. Ta vprašanja moramo decentralizirati. Žal, so tolmačenja različna — in mi nismo imuni za težave. Imeti pa moramo jasna stališča do teh vprašanj.

Vso našo podporo pa moramo posvetiti razvoju samouprave. Da delamo prav, nam je v dokaz, da je bil prav v zadnjem času tudi ZIS izpostavljen kritiki, ker to se je iz-

Prav lepe so takele sličice, posnete v zimskem času.

Limitiranje razumem jaz kot plačevanje za grehe, katere so napravile predhodne slovenske vlade. Še nekaj let bomo plačevali na ta račun.

Tovariš Zabukovec je dodal, da je nesorazmeren porast prispevkov za Slovenijo nevzdržen. Znano je, da je v zadnjem letu bruto produkt narastel v Sloveniji za 36 %; istočasno pa so se zvišale dajatve za občino in republiko za 18 % in zvezi za 146 %.

Tovariš Marinc je ponovno posegel v razpravo in rekel, da je v teh prilikah nastopila SR Makedonija proti vsem ostalim republikam in si pri tem izposlovala ugodne pogoje za delovanje, katere bo po vsej verjetnosti ZIS potrdil.

Po izvajanjih sekretarja in ostalih članov je navzoče seznanil z delom CK ZKS tovariš Herman. »Ni

kazalo, življenje zahteva demokratiško reševanje pomembnih vprašanj.

Centralni komite Slovenije že živi reorganizirano. Uspelo nam je aktivirati naš politični mehanizem. Pomembno je, da se kažejo pozitivni znaki napredka.

O članarini je tovariš Herman dejal, da že več kot leto dni govorimo o spremembi višine članarine. Znano je tudi, da CK zagovarja politiko samofinanciranja Zveze komunistov. Višina članarine pa ni v vseh republikah enako zahteven problem. Ne zanikam, je rekel govornik, da je višina članarine ponekod res vzrok za negodovanje, trdim pa, da mora tudi pri plačevanju članarine vladati nek red. Povem pa lahko, da je CK sklenil prepustiti Občinskim komitejem vso članarino, kjer v občini ni več kot 500 članov.

K sprejemu, oziroma pomlajevanju članstva v ZK mora veljati načelo, da moramo upoštevati realne potrebe in pri tem uporabiti vsa progresivna stremjenja naše družbe kot celote. Potrebni so nam takšni člani, ki nam bodo korigirali vsakdanje delo, seveda v pozitivni smeri.

KOMUNIST MORA BITI DELAVEN NA VSEH TORIŠCIH, KJER SE ZAHTEVA IN PRIČAKUJE NAPREDNO DELO V PRID NAŠI DRUŽBENI SKUPNOSTI je zaključil ta del svojega izvajanja gost iz CK ZKS.

K razgovoru se je prijavil tovariš Milan Narat. Podvomil je, da je članarina res lahko tehtna za obstanek v ZK, toda vprašanje je navezal na novo in sicer, kakšen vpliv imajo komunisti na tok vsakdanjosti. »Nisem genij«, je nadaljeval Narat in menil, da so težave v gospodarstvu velike in življenjskega značaja. Narat je rekel, da rušimo našo ekonomiko, kar še povečuje pereča vprašanja, veljavna konkretno za kolektiv Induplati.

Herman je pozdravil željo po pogostejšem sestajanju. Na vprašanje, kako je mogoče urediti naš prihodek, je rekel, da bo o tem seznanil CK, da pa bo potrebno slišati še za mnenje drugih samoupravnih institucij, kot so to družbenja, zbornice ipd. Le tako je mogoče najti najustreznejšo rešitev.

Tovariš Kamilo Marinc je naslovil na gosta iz CK ZKS naslednje: **KOMUNISTI ŽELIMO VEDETI, KAKŠNA JE PRIHODNOST SLOVENSKE TEKSTILNE INDUSTRIJE. ŽELIMO VEDETI, KAKŠNA JE PRIHODNOST OTROK TEKSTILNIH DELAVCEV.**

Tovariš Jože Mavko je v razgovoru vprašal, kakšno stališče je zavzel CK ZKS do vprašanja ukinitve železniške proge Ljubljana—Kamnik. To slovensko področje se je industrializiralo in ustrezno razvilo ravno zaradi železniške povezave s slovenskim središčem. V predelih, ki nimajo železniške povezave jo zanima htevalo. Mi govorimo o ukinitvi železnice brez računic, kako bomo v prihodnje obavljali tovarni promet. Znano je, da so ceste že sedaj preobremenjene. V prihodnje bodo še bolj.

Tovariš Herman je rekel, da je o tem vprašanju slišal šele nedavno tega in mu podrobneje ni poznano.

Nadaljne vprašanje je bilo, kako bodo uredili zasebne stvari na uradih, bankah in drugod vsi tisti, ki bodo delali v premaknjenem delovnem času. Znano je, da bo novi delovni čas enoten za vse prizadete. Nihče torej ne bo mogel nikamor ali pa bo moral za takšne primere

izkoristiti redni letni dopust oziroma redni delovni čas.

Tovariš Franc Jeraj je zahteval, da velja načelo odgovornosti za vse enako. Omenil je, da je zaradi nepravilnosti doslej dejansko odstopil le republiški sekretar za industrijo in rudarstvo RiH. Povod za njegov odstop je bila nesreča v rudniku Kakanj. Sekretar je odstopil, ko je več ali manj znano, da res ni bil kriv za nesrečo. Mnogi v naši družbi pa grešijo in niso klicani na odgovor. Primer se nanaša na izplačilo novoletnih nagrad »5 minut« pred nasprotno odločitvijo ZIS. Jeraj je

na kraju pripomnil, da je napak tudi odlašanje z izdajanjem navodil in predpisov, ki so v vsakdanji rabi.

Sekretar Marolt je po štirih urah zasedanja osnovne organizacije naslovil na gosta tovariša Hermana naslednje besede: Slišali ste pregled o našem delu in več zadev, ki so za nas življenjskega pomena. Radi bi, in prosimo vas, da o vsem tem seznanite CK in vse tiste, ki lahko ta vprašanja uredijo v korist vse družbene skupnosti, kamor se tudi mi prištevamo.

Otmär Lipovšek

Kdo ima prav?

»Stop« za nove stanovalce so sklenili v Preserjih 89. Nadaljevanje sedanjega stanja je nevzdržno; toda za to ugotovitev smo potrebovali petnajst let.

V nedeljo 7. januarja 1968 so se zbrali stanovalci iz bloka v Preserjah 89, ter iz obeh provizorijev, na običajni letni sestanku. Razgovor se je najbolj razpletal ob vprašanju reda oziroma nereda.

Znano je, da so sobe starejših stanovalcev, ki so v bloku od vsega začetka, običajno bolj čiste od tistih, v katerih stanujejo mlajši stanovalci. Podobno je z redom. Po petnajstih letih (sedaj teče petnajsto leto) je težko govoriti, da ima nekdo — in to imajo vsi — sostanovalca.

Otroci nekaterih stanovalk so že precej veliki — čas pač teče — drugod so še mlajši. Mamice po pravilu otroka ne smejo imeti pri sebi. Toda, kam z njim, če je že tu?

Ob koncu leta 1966 je bilo rečeno, da bodo zgradili za matere z otroci garsonjere in jih preselili. V bloku bi naj po tem kriteriju ostali tisti, ki nimajo otrok. Zgodilo se je drugače. Čim bolj je bilo res, da bo novi stanovanjski blok dograjen tem bolj je bilo res, da ni zgrajen v ta namen. Zgrajen je bil za trg in stanovanje v njem so dobili tisti, ki so lahko odšteli potrebni denar. Stanje v bloku v Preserjah 89 je ostalo nespremenjeno.

Red in nered v bloku izhajata torej iz »naveličanosti« sedanjega načina življenja. Kdo od tistih, ki ima svoje stanovanje bi si še lahko zamišljal, da bi vse svoje zasebno življenje delil s sostanovalcem. Takšnega mnenja so bili tudi predstavniki Hišnega sveta II in vsi stanovalci, zato so sklenili, da rečejo

»stop« za vse, ki bi se želeli priseliliti v blok. S tem, da ne bo novih stanovalcev, bo sčasoma mogoče deliti vsakemu stanovalcu v bloku svojo sobo. **Kdor od sedanjih stanovalcev pa bi se poročil, ta bo moral takoj iz bloka.** Takšna dosledna politika oddajanja stanovanja (sob) je mogoča, ker je vprašanje delovne sile danes drugačno, kakor je bilo pred desetletjem. S tem se bo morala sprijazniti tudi kadrovska služba v Induplati, ki je opravljala dodeljevanje sob. Odkar so hišni sveti navezani na lastno delo, imajo pravico urediti poslovanje tako, kot je to najbolj humano in pravično.

Dogovorili so se nadalje, da bodo uredili dnevno sobo, ki je že dalj časa zanemarjena. Ostrugali bodo parket in ga prekrili s preprogami iz polivinila.

Kopanje v kopalnicah bloka bodo dovolili le stanovalcem v bloku. Za vse druge — in teh v zadnjem času ni tako malo — je kopanje prepovedano.

Sklenili so tudi, da bodo počistili podstrešje vse navlake, tako da bo na voljo za sušenje perila. Ob tej priliki bodo nabavili tudi nove ključke za podstrešje in z zaklepanjem podstrešnih vrat preprečili vstop vsem, ki tam nimajo kaj iskati.

Precejšnje količine peska v vodovodu kvarno vplivajo na pipe. Skoro vse pipe več ne tesnijo vode, zato bodo nabavili nova vretena za te.

Knjige sindikalne knjižnice so že več let v dnevni sobi v Preserjah 89. Oddaljenost knjižnice je povsem zavrzlo izposojanje knjig. Predlagali so zatorej preselitev knjižnice v avlo pred društveno sobo poleg kegljišča.

Predsednik Hišnega sveta II, Dane Andromako, je pravilno vodil delo sveta in začrtal tudi ukrepe, ki naj tudi v prihodnje olajšajo delo in stanovanjske prilike vsem. Seveda pa je od stanovalcev samih odvisno največ. **Le stanovalci lahko naredijo red in po njem živijo.** Tako bodo tudi skromne stanovanjske prilike znosnejše in življenje prijetnejše.

-I-

POROČILA SE JE:

1. Ema Glavič, šivilja, poročena ŠTEMPIHAR

Pogovor, ki nas vse zanima

Proizvodnja in prodaja postajata enakopravna partnerja pri odločanju in ocenjevanju dela.

V drugi polovici januarja 1968 sem naslovil na direktorja inženirja Kamila Marinca, na šefa tržiščne službe dipl. ing. Avgusta Orehka in na šefa prodajnega oddelka Jožeta Mavka vprašanja, ki so bila doslej v našem glasilu manjkrat postavljena.

Nisem bil provokatorski s svojimi vprašanji. Zavedam se le, da bo podobnih vprašanj jutri morda še več. In zakaj bi jih ne postavljali. Odgovore so mi tokrat dali tisti, ki poznajo prilike in politiko naše prodajne dejavnosti.

Od tega, koliko in kdaj bomo prodali, zavisi vse drugo. Vse.

VPRAŠANJE: Proizvodni načrt je večji od lanskoletnega. Vrednost proizvodnje je večja za 12%. Je izpolnitev prevzetih nalog izvedljiva brez nabave novih strojev?

ODGOVOR — ing. Marinc: V načrtu za proizvodnjo za leto 1968 je podatek, da se z izločitvijo zastaralih strojev zmanjšajo strojne kapacitete za 18%. Na sestankih s kolektivom smo to jasno povedali in rekli, da bomo morali zmanjšanje kapacitet nadomestiti s 3-izmenjskim delom. Nočno delo zahteva večje napore, zato bomo to stimulirali s 30% dodatkom. O tem predlogu bo odločal delavski svet. V obratih našega podjetja bomo poleg tega namestili avtomate za tople in hladne jedi in pijače (juhe, kava, čaj, mleko, sendviči).

Dipl. ing. Orehek: Samo povečanje vrednosti proizvodnje (le za 6,4% in ne za 12%) se nanaša v glavnem na večjo proizvodnjo izdelkov iz sintetiike. V primerjavi z lanskim letom bomo letos izdelali kar za polovico več izdelkov iz sintetiike. Količinsko pa bomo izdelali letos skoraj enomesečno proizvodnjo več. Premajhne strojne kapacitete bomo nadoknadili z večizmenjskim delom.

VPRAŠANJE: Kaj bo, če stroji ne bodo pravočasno dobavljeni in kolikšna je lahko časovna toleranca, da bi še bilo mogoče nadoknaditi obseg proizvodnih nalog?

ODGOVOR — ing. Marinc: S tekstilstrojem imamo precizne dogovore (dobavitelj je sam skrajšal rok dobave). Dobili jih bomo pravočasno. Forsirati pa moramo proizvodnjo že tekom leta, da bomo tudi leta 1968 imeli na koncu leta čas za oddih.

Dipl. ing. Orehek: Stroji morajo biti pripravljeni za delo v predvidenem roku.

VPRAŠANJE: Izpolnitev plana v proizvodnji zahteva tudi večje naloge prodajne službe. Je jugoslovan-

ski trg voljan in sposoben kupiti vse naše tkanine?

ODGOVOR — ing. Marinc: Lansko leto nismo izpolnili ca. 20% naročil. S sinhronizacijo med proizvodnjo in prodajo imamo še velike rezerve. Samoupravni organi so zahtevali pojačanje prodajne službe na terenu. Odločili smo se, da bomo število naših trgovskih predstavnikov povečali za 3. Analiza je pokazala, da so deli SFRJ neobdelani. Asortiment izdelkov pa je tak, da kljub težjim pogojem prodaje naše izdelke lahko prodamo, če si bomo za to prizadevali.

Dipl. ing. Orehek: Volumen domačega tržišča je dovolj velik. Razumljivo morajo biti tudi prizadevanja prodajne službe večja; ustrezna tej nalogi.

VPRAŠANJE: Zaloge lanskoletne proizvodnje so precejšnje. Bomo uspeli letos prodati vso zalogo in obenem tudi novo proizvodnjo?

ODGOVOR — ing. Marinc: Težave bodo pri prodaji tapicirnega blaga. Ostalo bomo prodali.

Dipl. ing. Orehek: Z ozirom na osnovno nalogo preciznega izvajanja finančnega načrta, ki zajema tudi to vprašanje, moramo.

VPRAŠANJE: Kako odgovarja tržišče na naše nove cene?

ODGOVOR — ing. Marinc: Tržišče ni kategorično odklonilo novih cen. Pri nekaterih izdelkih smo se odločili za sporazumne cene, ki odgovarjajo trgu. V vidu je podražitev cen bombažnih izdelkov, kot posledica podražitve bombaža. Ta podražitev velja za vse področje SFRJ.

Dipl. ing. Orehek: Naše cene so vedno dokaj ugodno sprejete, čeprav so nekoliko višje. Pogoj zanje je kvaliteta.

VPRAŠANJE: Za skonte, rabate in super rabate smo lansko leto utrpeli 2 milijona N din in prav toliko na račun slabših izdelkov. Težimo za tem, da drugo postavko zmanjšamo na minimum. Kako pa bo s popusti trgovini?

ODGOVOR — ing. Marinc: Pri tisk trgovine na še boljše kondicije je velik. Odločili smo se, da stopnujemo kondicije.

Dipl. ing. Orehek: Popusti so normalna zadeva za poslovanje s trgovskimi organizacijami.

VPRAŠANJE: Kateri ukrep ima prednost, ki naj omogoči optimalne uspehe dela?

ODGOVOR — ing. Marinc: Odločili smo se za stimulacijo vodil-

nega kadra; to je zame najpomembnejši ukrep. Tako ostri ukrepi — sprejeti — izvirajo iz idealizma in pripadnosti kolektivu.

Dipl. ing. Orehek: Od zunanjih vplivov sistem in enakopravno upoštevande tekstilne industrije z ostalo industrijo. V podjetju pa odgovornost in ustrezna stimulacija.

VPRAŠANJE: Prodajni rezultati doseženi v januarju niso obetajoči. Ali bo mogoče ta neuspeh nadoknaditi?

ODGOVOR — ing. Marinc: Je mogoče.

Dipl. ing. Orehek: Če mislite s tem nizko prodajo, to ne bo mogoče nadoknaditi; lahko pa plan prodaje v naslednjih mesecih presezemo.

VPRAŠANJE: Kako?

ODGOVOR — ing. Marinc: Z večjimi prizadevanji pri prodaji.

VPRAŠANJE: Kakšne uspehe si obetate od premaknjenega delovnega časa, za vse delavce, bi bodo v prihodnje morali delati po novem delovnem času?

ODGOVOR — ing. Marinc: Znano je, da je tak delovni čas biološko bolj ugoden in ustvarja pogoje za intenzivnejše delo.

Dipl. ing. Orehek: Mislim, da je večje poslovne uspehe mogoče doseči le na dva načina:

1. z boljšo tehnologijo dela,
2. z boljšo organizacijo dela.

Premaknjen delovni čas je samo eden izmed ukrepov, ko naj bi se z boljšo organizacijo dosegla večja učinkovitost opravljenega dela.

VPRAŠANJE: Vodilni delavci v podjetju delajo že sedaj v premaknjenem delovnem času pa rezultati niso nič boljši. Zakaj bodo morali delati tako še drugi, ko je znano, da delovni pogoji (življenjski) niso urejeni za takšno delo?

ODGOVOR — ing. Marinc: Če le vodilni delavci delajo po novem času dela je to premalo, ker so brez okončin. Ocenjevanje rezultatov je nemogoče, ker je čas prekratek, da bi že videli uspehe. Prva faza ureditve podjetja je bila zagotovitev surovin spriču nenormalnih pogojev veljavnih za tekstilno industrijo. V tej fazi smo prigospodarili precej več kot prejšnja leta. To je bilo doseženo z novo proizvodnjo. Letos ne bomo obremenjeni s tako visokim davkom (izvoz), zato mora biti pri istih pogojih kot 1967 dosežen boljši rezultat.

Dipl. ing. Orehek: Ali lahko trdite, da rezultati niso nič boljši zaradi življenjskih pogojev, ki niso urejeni? Je pa znano, da o tem visoko govore in pišejo — morda bodo tudi kaj storili.

VPRAŠANJE: Vaša ocena k »paketu« vprašanj na to temo!

Sedeminsedemdeset let kamničana

»Ne režite veje drevesu«, je odgovor tistim, ki predlagajo ukinitvev kamničana.

Bilo je mrzlo in oblačno zimsko jutro. Pisali so datum: 28. januar 1891. Sreda. Gospodje v cilindrih so tekali po okrašenem peronu. V Siški je pod slavolokom igrala godba. V vlaku, imel je tri vagone, so sedeli odličniki iz Ljubljane in Kamnika.

Prvič je ta dan zapeljal vlak proti severu; pod vznožje Kamniških planin. Preko Save do Črnuč je sopihal vlak in se tam prvič ustavil. Godba in pozdravni govor, katerega ni nihče poslušal. Potem dalje. Pod cerkvi se je dvigala proga do ravnine, ki se je od tod dalje le blago višala.

V Domžalah je bil ceremonijal daljši. Na Rodici (Groblje) so vlak pričakali tudi veljaki iz Mengša. V Preserjahu in na Homcu je bilo manj ljudi, pravzaprav so ljudje vlak pozdravljali ob celi progi. Na zadnji postaji so se zvrstili po prihodu prvega vlaka govori. Ljudi je zeblo, zato so šli in se podvzivali h kosilu.

Popoldne je prvi vlak odpeljal nazaj proti Ljubljani. Od četrtega 29. januarja 1891 dalje je vozil redno. Izostal je le tedaj, kadar mu visoki sneg ni dopuščal, da bi si utrl pot iz Ljubljane do Kamnika ali v obratni smeri. Tako je bilo leta 1952.

V sedeminsedemdesetih letih vožnje se je povečalo število rednih vlakov, ki so vozili na tej progi. V skoro osemidesetih letih se je za nekajkrat tudi povečalo število prebivalcev. Vsi vlaki seveda niso vedno polno zasedeni. Najbolj zaseden je bil Kamničan v prvih povojnih letih. Z razvojem cestnega prometa, predvsem osebnega, je število potnikov na železnici manjše. Nikdar pa še ni Kamničan pripeljal prazen. Niti v to ali v nasprotno smer.

Z akcijo za ukinitvev prog Jese-nice—Rateče, Naklo—Tržič in odcep proti Vrhniki, so postali glasnejši

ODGOVOR — ing. Marinc: Vprašanja se nanašajo na prodajno službo v 1968. Zavedam se, da je poleg tehnologije prodaja osnovni problem pri našem vsakdanjem delu.

Dipl. ing. Orehek: Vprašanja so zelo neposredna.

SEF PRODAJNE SLUŽBE tov. Jože Mavko je odgovoril v dveh stavkih na vsa vprašanja. Odgovor se glasi tako: **Konkretnega odgovora na nobeno teh vprašanj ne dam, ker bi bili vsi nestvarni. Naša skupna naloga je, izboljšati, kar se da.**

PRIPIS

Misel tovariša Mavka mora veljati za vse. Ne samo v besedah ampak tudi v dejanjih.

Vprašanja je postavil in intervju priredil

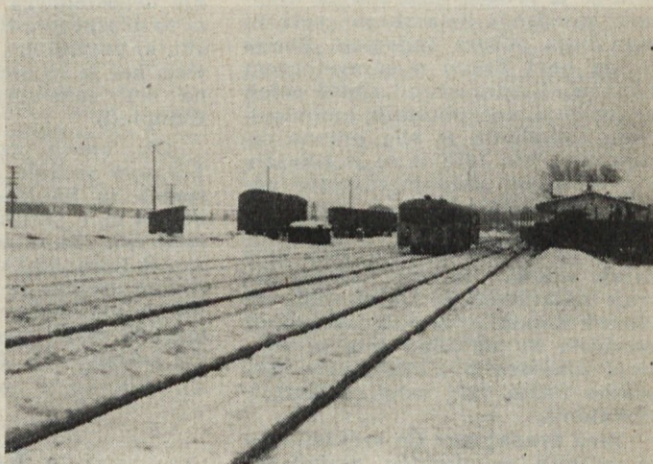
Otmar Lipovšek

tisti gospodarstveniki, ki so predlagali ukinitvev železniške proge Ljubljana—Kamnik. Svoje stališče so ublažili z ugotovljenim deficitom v potniškem prometu na tej progi. Predlagatelji pravijo, da so za to, da ostane tovorni železniški promet. Ne povedo pa, za koliko časa bi ostal. Mnjenja sem, da bi namreč postal v takšnih okoliščinah tudi tovorni promet prav kmalu »nerentabilen«.

Da bi glasovali prebivalci s tega področja za ukinitvev Kamničana, v

Ce začnemo žagati, bomo drevo kmalu oskubili vsega življenja. Bomo v tem primeru vprašani tudi za ukinitvev glavne proge? Menda pa je takšno razmišljanje že odveč. Pustimo ga zato, vendar in recimo tudi za kamniško progo, da je potrebna.

Vse ljudi tudi ne moremo stlačiti v avtobuse. Kje pa so šolarji, ki obiskujejo ljubljanske šole? Kdor bo spraševal o mnenju, naj tudi nanje ne pozabi!

Bo res ostal le spomin na železnico?

zadnjem času postavljajo vprašanje ukinitvev vlaka na dnevne rede skupščin občinskih odbornikov. Dajte potrebn denar, je zahteva za protutež, potem bo Kamničan tudi v prihodnje še vozil. Denarja ni nikjer na pretek. Od kod ga naj danes vzamejo občinske skupščine? Ker ga nimajo, bodo rekli: ukinite vlak!

Morda se bo še kdo odločil in sklical zbor državljanov in tam zahteval ponovil. Morda bodo našli še drugačno obliko prepričevanja oziroma dokazovanja, da je proga za osebni promet odveč. Kakorkoli. Moj odgovor je: **NIMAJO PRAV.** Glavna železniška proga od Sežane preko Ljubljane in Beograda do Bitole je drevo, ki za svoje življenje potrebuje veje. Te veje so stranske proge.

In na koncu. Kdor dela obračune ugotovi dobičke in izgube. Kam pa je šel do danes ves dobiček? V vsakem umnem gospodarstvu se vedno primeri, da imamo nekje dobiček in drugod izgubo. Toda mnogokrat je izguba nujno zlo, s katerim ustvarjajo drugod ustrezno večje dobičke. To velja tem bolj za gospodarstvo s prometom.

Se in še bi lahko postavljali vprašanja in nanje dali potrebne »laične« odgovore. Za tokrat naj bo to dovolj. Če pa se bomo dokončno odločili za ukinitvev Kamničana potem predlagam, da naredimo to z godbo, da bo slovo podobno slavlju, ko je prvič zapeljal na tej relaciji. Pred sedeminsedemdesetimi leti.

Otmar Lipovšek

Nove strokovnosti

Naglica našega razvoja terja poglobljeno znanje dela. Strokovnost je že osnova za boljše delo, za večje delovne uspehe in za večjo kvaliteto dela.

Pred štirimi leti so se nekateri člani kolektiva vpisali na višje šole in jih do konca leta 1967 končali. Zdravnica doktor Marija Šiška je v tem času opravila izpite za specialista za medicino dela. Na Višji šoli za organizacijo dela so diplomirali za inženirje za organizacijo dela

Franc JERAJ, Jože KLEŠNIK, Kamilo MARINC, Janko UKMAR in Lado ZABUKOVEC, na Katedri za novinarstvo Visoke šole za politične vede pa Otmar LIPOVŠEK.

Znanje, naše največje bogastvo, bo služilo pri njihovem delu predvsem njim osebno, posredno pa vsemu kolektivu. Uspeh sedmih je hkrati prispevek h strukturi izobrazbenosti, ki je v Induplati tako krepko nad povprečjem v slovenskem in jugoslovanskem merilu.

Obratna ambulanta - da ali ne?

Bati se je, da bodo nadrejene zdravstvene institucije obšle samoupravne pravice delovnega kolektiva Induplati in pripojile našo obratno ambulanto Zdravstvenemu domu v Domžalah. Osrednji zdravstveni organ v Domžalah, pa se sklicuje na samoupravne pravice ZD, ne da bi zagotovil, da ne bo prišlo do kadrovskih premikov osebja, ki je zaposleno v naših ambulantah (splošno-zdravstvena in stomatološka) niti da bo obstoj ambulante v Jaršah zagotovljen.

To so bile vodilne misli, s katerimi se je pričela razprava na skupnem zasedanju delavskega sveta in upravnega odbora Induplati. Znano je, da novi Zakon o zdravstvenem varstvu ali zdravstveni službi sploh ne omenja več obratnih ambulant. Naša ambulanta je bila pravno registrirana leta 1955 in se je kolektiv v pretečenem obdobju zavestno odločil za sredstva, ki so omogočila kolikor toliko sodobno opremo obratne ambulante. V tem času smo dajali znatna sredstva tudi za šolanje zdravstvenega kadra, tako, da imamo danes v domači ambulanti specialista za medicino dela in doktorja zobozdravstva. Zahtevano izobrazbo imajo tudi ostali delavci v ambulanti.

Pred dvanajstimi (in več) leti smo se odločili za obratno ambulanto tudi zato, ker smo želeli imeti zdravniško službo »pri roki« in potem nje opravljati preventivne preglede za zaposlenih članov kolektivov v podjetjih Induplati, Papirnica Količevo in LIP v Radomljah. Zapiski v kartotekah in osebno poznanje ljudi iz teh gospodarskih organizacij so v mnogočem pripomogli, da so bile odkrite zahrbtnje in nevarne bolezni pravočasno. Delo preventive torej ne gre zanemarjati.

Sporno je nadalje vprašanje statusa ambulante s samostojnim financiranjem. Zdravstveni zavod v Domžalah — odnosno uprava tega zavoda — izključuje možnost, da bi obratna ambulanta delovala tudi nadalje kot

samostojna obračunska enota. Če naša OA ne bo delovala finančno samostojno pa nimamo pregleda, kako se trošijo sredstva, ki jih plačujemo v ta namen. Že doslej je moralo računovodstvo naše OA dajati bilance zdravstvenim ustanovam, kljub zahtevi pa še nismo imeli prilike videti bilance ZD iz Domžal.

Skratka, ustanovitev obratne ambulante sodi v okvir izboljšanja družbenega standarda prav tako kot počitniški domovi, menza, športno igrišče, dvorana in še kaj. Ukrep o ukinitvi status quo izključuje mnenje neposrednega proizvajalca in je za to družbeno-politično neodgovoren akt, ki prejudicira samoupravne pravice, kot je to omenil nek diskutant na seji samoupravnih organov iz Induplati.

Ob koncu preteklega leta je Ustavno sodišče ugotovilo, da postopek za likvidacijo obratnih ambulant ni v skladu z našo ustavo in zahtevalo, da se zadeva uredi do 30. junija letos. Kaj vse bo z novim zakonom urejeno je preuranjeno trditi. Mimo veljavnih zakonov tudi naš kolektiv ne bo mogel. **ZAHTEVAMO PA LAHKO, IN TO SPONTANO IN**

UPRAVIČENO, DA KAKRŠNA-KOLI SPREMEMBA V POGLEDU ZDRAVSTVA NE SME PRINESTI ZA ZAPOSLENEGA DELAVCA SLABŠIH PRILIK OD SEDANJIH. Če bo to upoštevano, in to želimo, potem bo zdravstvena ambulanta pri Induplati obstojala in delovala tudi v prihodnje. Morda z nekaterimi spremembami, ki pa ne bodo veljale za zaposleno zdravstveno osebje in inštrumentarij. Drugačna bo morda le oblika financiranja te dejavnosti in nadaljnji obstoj zdravstvenega laboratorija v sedanji obratni ambulanti Induplati.

O tem vprašanju bomo prav gotovo v Konoplani še pisali. **ČE Z VLOGO NA KOMISIJO ZA VLOGE IN PRITOŽBE PRI SKUPŠČINI SRS NE BOMO USPELI, RAČUNAMO VSAJ NA PAMETNI SPORAZUM, KI NE BO ZANIKAL SAMOUPRAVNIH PRAVIC KOLEKTIVA INDUPLATI. TA PA ŽELI, DA DELUJETA SPLOŠNA AMBULANTA IN STOMATOLOŠKA AMBULANTA V JARŠAH TUDI DALJE. BREZ CENZUSA DO KDAJ.**

Otmär Lipovšek

Vsi bi radi denar

Na peti seji delavskega sveta konec decembra 1967 je Milan Narat zagovarjal pred organi samoupravljanja prošnjo za denarni prispevek, s katerim bi lahko zgradili cesto v novem naselju Nove Roje. Tudi drugi kolektivi, je naglasil Narat, kjer delajo stanovalci iz tega naselja bodo prispevali.

K besedi se je priglasil Lipovšek in rekel, da je »samski dom« in oba provizorija zgradilo podjetje Induplati za svoje delavce. V njih stanuje 115 članov. V petnajstih letih se ni nihče zmenil za cesto. Vse kar

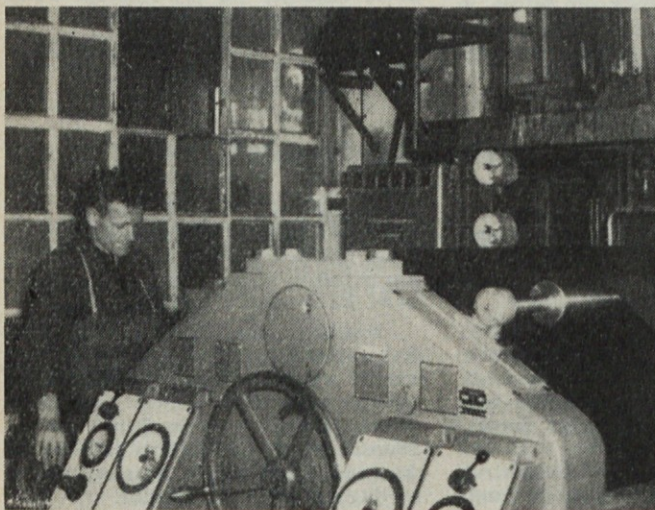
naj bi bilo cesti podobno je nastalo tako, da so nasuli kolovoz z ugaski iz kurilnice. Menil je tudi, da bi bili zatorej stanovalci iz Preserjah 89 in 89 a ter 89 b bolj upravičeni do pomoči kot tisti, ki so šele nedavno tega zgradili svoje hiše.

Enako stališče kot Lipovšek je zavzel tudi Hišni svet II. na svoji letni seji 7. januarja 1968. Na tem sestanku so sklenili, da bodo naslovili delavskemu svetu v Induplati pismeno prošnjo za prispevek, s katerim bi uredili cesto.

KDO BO DENAR DOBIL JE DO NADALJNJEGA NEGOTOVO. VERJETNO PA NITI EDEN NITI DRUGI, KER DENARJA NI. CELO NE ZA TAKŠNE NAMENE, KI JIH JE DOLŽNA UREDITI KOMUNALA PRI OBČINSKI SKUPŠČINI V DOMŽALAH. ZNANO JE, DA PLAČUJEMO PRISPEVEK ZA MESTNO ZEMLJIŠČE IN DRUGE DAVŠČINE, S KATERIMI SE FINANCIRAJO TAKŠNA DELA. CE SO PROŠNJE ŽE NASLOVLJENE SO NA NAPAČNE NASLOVE. OBČINSKI ORGAN PA BI MORAL ZANJE IMETI NA VSAK NAČIN VEČ POSLUHA.

ZELJÁ JE VELIKO, TODA IZ TEGA NASLOVA JIH V PRESERJAH SE NISO KAJ PRIDA UPOŠTEVALI. MORDA JIH BODO LETOS.

Delo na sodobnem barvalnem stroju.

Prodaja

V DECEMBRU 1967

Decembra lansko leto smo plan prodaje realizirali 82,8%. Ne pretiravamo, ko trdimo, da je to dober rezultat; vendar bi bil rezultat lahko še boljši, če bi nam uspelo dobaviti vse artikla, ki so bili naročeni.

Novembrski plan prodaje je bil dosežen 82,2%. Rezultat je torej bil slabši kljub temu, da je bila tudi obveznost manjša.

Proizvodnja je v decembru pospešeno izdelovala zahtevane artikla, posebno v konfekciji, kljub temu pa asortiment po barvah in desenh ni bil kompleten. Ta pomanjkljivost je onemogočila naša prizadevanja, da bi zahtevano nalogo izpolnili.

LETNI PLAN PRODAJE SMO IZPOLNILI 87,1%. Med letom smo čutili pomanjkanje nekaterih izdelkov, katere nismo mogli izdelati, bodisi zaradi pomanjkanja surovin, strojnih kapacitet (za barvanje, tiskanje ali konficioniranje) ali zaradi zakasnitve. Tudi menjava tkalskih strojev je deloma zavrla izdelavo potrebnih artiklov.

Makulature smo naredili v decembru kar 6163 m².

Izvoz. V decembru smo izvozili na tržišče s čvrsto valuto za 21 144 USA \$ naših izdelkov. Letni plan izvoza smo izpolnili 103,2%. Pripomniti moramo, da je v ta rezultat vračunan izvoz na vzhodno in zahodno tržišče.

Proizvodnja

V DECEMBRU 1967

Relativno slabi rezultati v proizvodnji v decembru so posledica zmanjšanja števila delovnih dni. Iz komercialnih razlogov smo namreč delali v novembru več dni (proste sobote so bile delovne sobote) na račun decembrskih delovnih dni.

V proizvodnji smo zabeležili v obratih naslednje rezultate:

	Plan december 1967	Indeks 1967
Predilnica	68,6 %	40 %
Tkalnica	93 %	122,1 %
Oplemenitilnica	88 %	124,2 %
Tiskarna — tm		88,2 %
— bm		115,8 %
Konfekcija	68,7 %	83,5 %

Kvaliteta izdelkov se je v primerjavi s prejšnjim mesecem poslabšala in smo adjutirali za 1,14% manj prvovrstnih tkanin.

Ugodno delovanje ostrih začimb

Že več generacij dajejo zdravniški nasvet: »Izogibajte se ostrih začimb!« Pri vrstah bolezni kot so: izpuščaji na koži, želodčna razjeda, razdražena želodčna sluznica in razna živčna obolenja. Dejstvo, da mnogo ljudi ne prenese močno začimjenih jedi, ki jim škodujejo, je bil verjetno razlog, da so zdravniki do sedaj posvečali premalo pozornosti — drugi strani — začimb, to je njihovu koristnemu delovanju na človeško zdravje. To pozitivno delovanje je že dolgo znano v tako imenovani »ljudski medicini«, samo da vse do sedaj ni bilo o teh izkušnjah še nobenih znanstvenih raziskav. Izkušnje nekaterih strokovnjakov za fiziologijo prehrane so po dolgotrajnih znanstvenih raziskavah pokazale, da so začimbe, zlasti poper, odlično obrambno sredstvo proti nevarnim komplikacijam v krvnem obtoku — proti trombozi in emboliji — in da so zaradi tega zelo priporočljive. Tromboza je močna zožitev večjih krvnih žil. Povzročajo jo drobni trombociti (krvne ploščice), kadar se strnejo v večji strdek. Embolija pa nastopi, kadar se žila zamaši s strnjeno krvjo ali s kakim tujkom. Oba pojava sta ozko povezana s strjevanjem krvi. Z vrsto

eksperimentov so znanstveniki ugotovili, da se število trombocitov znatno zmanjša po riževem obroku, ki je močno začinjen s poprom. Tako lahko s hrano, začinjeno s poprom, zaviramo nastajanje krvnih strdkov in na ta način preprečujemo trombozo ali embolijo.

S papriko so napravili druge eksperimente, ki so prav tako pripomogli do pomembnih rezultatov. Po riževem obroku, začinjenem s papriko, se najprej za nekoliko časa zmanjša, nato pa za dolgo poveča volumen srčnega utripa. (Z volumenom mislimo količino krvi, ki jo srce iztisne ob vsakem krčenju). S tem je potrjeno, kar je že dolgo ljudska modrost: paprika vzpodbuja funkcijo srca in zato na sploh deluje poživljajoče. Končno so raziskave pokazale, poleg že omenjenih koristnih lastnosti, ki jih imajo začimbe, da se pod vplivom močno začimjenih jedi, v skorji nadledvične žleze, poveča tudi produkcija hormona kortizona. Rezultat je pomemben zato, ker je znano, da je telesna in duševna zmogljivost, kakor tudi splošna odpornost človeka v veliki meri odvisna od delovanja nadledvične žleze.

Pomen krvi ob nesrečah in bolezni

Letošnja krvodajalska akcija za območje občine Domžale se bo vršila, dne 6., 7., 8., 12., 13. in 14. marca z namenom zbirati kri za potrebe naših bolnišnic.

Danes si ne moremo zamisliti nobene sodobne bolnišnice, ki ne bi imela urejene transfuzijske postaje, kajti za normalno delo bolnišnice je kri nujna bolj kot vsaka druga naprava.

Vsak dan smo priče, kaj pomeni kri krvavečemu, poškodovanemu človeku. Kolikokrat se zdi, da smo docela nemočni ob različnih krvavitvah, dokler ne damo krvi, ki naglo vrača življenje in zdravje. Veliko primerov bi lahko navedli, ko nam je bledega bolnika, s komaj iskro življenja v sebi, s transfuzijo krvi uspelo v kratkem času rešiti. Prav tako mora biti kri vedno na voljo materi ali novorojenčku ob porodu.

Ne samo v kirurgiji, ginekologiji, temveč tudi v interni medicini in otroškem zdravstvu pomeni včasih transfuzija krvi edino mogoče zdravilo in sredstvo. Za krvaveče razjede na želodcu in črevesju, obolenje požiralnika, jeter, kostnega mozga za slabokrvnost, predstavlja kri edino pomoč.

Ce ne bi bilo tega dragocenega zdravila — naše krvi — bi veliko bolnikov moralo umreti.

Velikokrat smo priča trdi borbi med življenjem in smrtjo. Ali bomo uspeli pravočasno dobiti pravo kri, ki ste jo mogoče darovali vi ali pa bomo premagani zaradi tega, ker je zmanjkalo dobre človeške volje in zavesti o pomoči bolnemu, trpečemu ali morda umirajočemu sočloveku. Ko vidimo porast rakastih obolenj, se zavedamo da velikokrat pomeni ena sama transfuzija krvi podaljšanje življenja in, da ostane bolna mati še naprej med svojimi.

Morali bi se zavedati, da kri ne rešuje samo življenja na operacijski mizi, temveč očeta svojim otrokom in mater družini.

Kdorkoli bi kdaj okleval, ali bi dal svojo kri ali ne, naj pomisli na vse tiste,

katerih življenje ugaša zato, ker v njihovih žilah ni zadosti krvi in, da to zdravilo in pomoč nosi v sebi prav vsak človek.

Ko se v teh dneh obračamo do krvodajalcev s prošnjo za kri v imenu vseh bolnikov, poškodovancev, prosimo zanjo, morda tudi za vas.

Občinski odbor RK Domžale

Zimska idila iz sicer enoličnega tovarniškega dvorišča.

Hud mraz v januarju pri nas

Že nekaj desetletij poznamo ljudi, ki se bavijo z napovedovanjem vremena. To delo opravljajo v premaknjenem delovnem času (če njihov delovni čas ni razdeljen v turnuse). Za svoje delo prejema osebne dohodke in plače, kakor kje in v ustreznih valutah. Stevilo vremenoslovcev mi ni znano, verjamem pa, da jih je precej. Največ je tistih, ki prejema za svoje delo plače. Šušmarjev je manj.

Vremenoslovcev je mnogo in jih bo še več. Za svoje delo pač ne odgovarjajo, ker jim nihče ne more v naprej dokazati, da nimajo prav. To je verjetno tudi razlog, zakaj veljajo danes vremenske napovedi za prilično velika področja. Ni hudir, da za nek kraj takšnega področja, napoved tudi velja.

To je razlog, da se s tem zapisom ne bom baval z napovedovanjem vremena, ampak z registracijo doživete. Letošnji januar je bil — vsaj nekaj dni — nenavadno hladen. To pa velja zapisati za kasnejše

čase. Na vse stvari sčasoma pozabimo; tudi na to bomo. Kar pa je zapisano, to lahko še preberemo. Morda tudi naši potomci.

Sredi decembra 1967 je bila naša pokrajina pokrita s snežno odejo. Pričakovali smo, da bo konec leta »zimski«. Pa ni bil. Sneg se je 23. in 24. decembra 1967 stopil in ponovno zapadel šele na novega leta dan. Z novim letom je padla tudi temperatura zraka. Zelo mrzlo pa je bilo 9 dni. Temperature ob 7. uri so bile v Jaršah (snežna odeja je bila debela 54 cm):

5. januarja 1968	—18° C
6. januarja 1968	+ 4° C
7. januarja 1968	— 1° C
8. januarja 1968	—18° C
9. januarja 1968	—24° C
10. januarja 1968	—26° C
11. januarja 1968	—24° C
12. januarja 1968	—25° C
13. januarja 1968	—22° C
14. januarja 1968	—25° C
15. januarja 1968	—14° C
16. januarja 1968	— 6° C

Valuta

Pod valuto (denarno vrednostjo) v deviznem smislu te besede razumemo vse vrste stvarnega denarja, ki velja kot zakonito plačilno sredstvo v deželi, v kateri je bil izdan. Po naših zakonskih predpisih se za valuto ne šteje edino kovani zlati denar. Ta se obravnava kot drago-

cena kovina in se zanj ne uporablja devizni režim, kakršen velja za dragocene kovine.

Valutni tečaji izražajo ceno tujih valut v domači valuti. Valutni tečaj lahko izrazimo na dva načina.

Direktni tečaj predstavlja ceno enotne tuje valute izražene v določenem številu enot domače valute (1 dolar USA je npr. 12.50 N din).

Indirektni način pa izraža ceno domače valute v določenem številu enot tuje valute (1 novi dinar je 0,08 dolarja USA).

Valutna pariteta je razmerje vrednosti denarja do čistega zlata kot skupnega imenovalca, s katerim izražajo vse valute svojo vrednost. Po sporazumu o mednarodnem monetarnem fondu pa velja poleg zlata kot skupni imenovalec tudi dolar USA.

Do 26. januarja preteklega leta je Narodna banka Jugoslavije določila naslednje tečaje, ki veljajo še danes: 100 avstrijskih šilingov je 48,0679 novih dinarjev; 100 francoskih frankov je 253,1871 novih dinarjev; 100 grških drahem je 41,6666 novih dinarjev; 100 italijanskih lir je 2 nova dinarja; 1 dolar USA je 12,5 novih dinarjev; 100 zahodno-nemških mark je 312,50 novih dinarjev; 100 švicarskih frankov je 285,8645 novih dinarjev; 1 angleški funt je 35 novih dinarjev; itd.

Iz lista IMT

Jože Mali je tudi mraz (— 26° C) prenašal dobrodušno.

V torek 16. januarja se je tekem dne toliko ogrelo, da se je prvič v tem letu pričel sneg topiti. Zapisati pa velja, da je bilo tudi tiste dni, ko je bilo dvajset in več pod ničlo vreme sončno, toda temperatura v tem času ni bila manjša od —12° C.

Preuranjeno je govoriti in pisati, da je »zime« konec. Pričakujemo lahko le, da bodo preostali zimski dnevi manj mrzli. Upamo in računamo tudi, da bo primerno tudi poplute. Dolgo in toplo.

O. L.

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. ing. Marinka Zupan, tekstilni inženir, vstopila 1. 1. 1968.
2. Majda Skorjanc, uslužbenka, vstopila 15. 1. 1968.

Izstopi:

1. Marjan Regent, referent za izvoz, izstopil 31. 12. 1967.
2. Francka Mežnar, predel. v motov., izstopila 30. 12. 1967.
3. Silva Knuc, izstopila 20. 1. 1968.

Sindikrat poziva!

Izkoristite kupone za nakup kg ostankov. Po 15. marcu kuponi ne bodo več veljavni.

Vsešina:

Marinc je na sestanku OO vprašal KAKŠNA JE...

Kdo ima prav?

Poročila se je

Pogovor, ki nas vse zanima

Sedemdeset let kamničana

Nove strokovnosti

Obratna ambulanta — DA ali NE?

Vsi bi radi denar

J. Mavko — Prodaja v decembru 1967

L. Zabukovec — Proizvodnja v decembru 1967

M. Skrinjar — Ugodno delovanje ostrih začimb

Pomen krvi ob nesrečah in boleznih

Hud mraz v januarju pri nas

Valuta

V. Habjan — Obvestila iz kadrovske službe

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Induplati. Odgovorni urednik Otmar Lipovšek. Natisnila in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani